

Samuelis Battierii, [...] observationes in Euripidis Hecubam

Autor(en): **Battier, Samuel**

Objektyp: **Article**

Zeitschrift: **Museum Helveticum ad juvandas literas in publicos usus apertum**

Band (Jahr): - **(1750)**

Heft 17

PDF erstellt am: **05.07.2024**

Persistenter Link: <https://doi.org/10.5169/seals-394662>

Nutzungsbedingungen

Die ETH-Bibliothek ist Anbieterin der digitalisierten Zeitschriften. Sie besitzt keine Urheberrechte an den Inhalten der Zeitschriften. Die Rechte liegen in der Regel bei den Herausgebern.

Die auf der Plattform e-periodica veröffentlichten Dokumente stehen für nicht-kommerzielle Zwecke in Lehre und Forschung sowie für die private Nutzung frei zur Verfügung. Einzelne Dateien oder Ausdrucke aus diesem Angebot können zusammen mit diesen Nutzungsbedingungen und den korrekten Herkunftsbezeichnungen weitergegeben werden.

Das Veröffentlichen von Bildern in Print- und Online-Publikationen ist nur mit vorheriger Genehmigung der Rechteinhaber erlaubt. Die systematische Speicherung von Teilen des elektronischen Angebots auf anderen Servern bedarf ebenfalls des schriftlichen Einverständnisses der Rechteinhaber.

Haftungsausschluss

Alle Angaben erfolgen ohne Gewähr für Vollständigkeit oder Richtigkeit. Es wird keine Haftung übernommen für Schäden durch die Verwendung von Informationen aus diesem Online-Angebot oder durch das Fehlen von Informationen. Dies gilt auch für Inhalte Dritter, die über dieses Angebot zugänglich sind.

SAMUELIS BATTIERII,

L. Gr. in Acad. Basil. Prof. P.

(*) OBSERVATIONES

in

EURIPIDIS HECUBAM.

v. 80.

Ὅς μόνος , ὅικων ἀγκυρά τ' ἐμῶν.

Ego prorsus putarim Euripidem scripsisse:

Ὅς μόνος ὅικων ἀγκυρ' ἔτ' ἐμῶν.

v. 129.

Ἄιματι χλωρῶ , τὰ δὲ Κασσάνδρας.

Propter anapaesticum metrum dimetrum acatalecticum scribe: . . Κασσάνδρας.

v. 149.

Τέσ θ' ὑπὸ γαῖαν ἢ γάρ σε λιταί
Διακωλύσασ' ὀρφαναὶν εἶναι

Παι-

(*) Dabimus per partes Clarissimi quondam BATTIERII Observationes in EURIPIDEM, quas ex ipso ἀνοτογράφῳ summa fide descriptas nobiscum benivole communicavit literatissimus J. Wernh. HERZOG, Basileensis. Equidem multo plures in Hecubam Observationes ac Emendationes obtulerant Scripta Battieriana, sed prudenter a doctiss. Herzogio, quæ deinceps a BARNESIO jam esse occupata animadvertit, hic omissa sunt.

Παιδὸς μελέας , ἢ δεῖ σ' ἐπιθεῖν
 Τύμβε προπετῇ Φοινισσομέναν
 Ἄιματι παρθεῖνον , ἐκ χρυσοφόρου.

Hos versus sic scribe:

Τέσ θ' ὑπὸ γαῖαν
 Ἡ γάρ σε λιταὶ διακωλύσασ'
 Ὀρφανὸν εἶναι παιδὸς μελέας
 Ἡ δεῖ σ' ἐπιθεῖν τύμβε προπετῇ
 Φοινισσομέναν ἄιματι παρθεῖνον
 Ἐκ χρυσοφόρου.

Primus ergo & ultimus ex his versibus sunt Anapæstici monometri acatalectici, reliqui vero dimetri acatalectici itidem; Itaque merito ὄρφανὸν scribitur pro ὄρφανήν.

v. 168.

Ἀπωλέσατ', ὠλέσατ'. ἐκέτι μοι
 Βίος ἀγαστός ἐν Φάει.
 ὦ τλαῖμον ἀγῆσαι μοι
 Πῆς , ἀγῆσαι τᾷ γράϊα &c.

Versus hi sic scribendi videntur :

Ἀπ' ἐμ' ὠλέσατ', ὠλέσατ', ἐκέτι μοι.

Et sic esset versus Anapæsticus dimeter acatalecticus; vel potius scribendum:

ὦλέσατ', ὠλέσατ', ἐκέτι μοι.

Scholiasfes enim sic dicit: Τρωάδες αἱ ἐνεγκῆσαι κακὰ πῆματα, ὠλέσατε καὶ ἐφθείρατε ἐμὰ δηλονότι. Ex quo conjicitur eum tantum ὠλέσατε legisse, & pronomen nullum expressum, versus ergo esset anapæst. dimeter, catalect. Βίος ἀγασ. est versus trochaicus

chaicus ἰθυφαλλικός, primo & ultimo pede est συνίησις. Ὡ τλάμων ἀγῆσαι μοι. Est Anapæst. dimeter catalecticis; si τλάμων servatur, secundus pes esset jambus: prior lectio aptior itaque videtur, etiamsi quandoque in anapæstico metro jambus adhibeatur.

Πῆς ἀγῆσαι est anapæsticus monometer acatal.

Τᾶ γράϊα πρὸς τάν δ' αὐλάν·
 Ὡ τέκνον, ὦ παῖ δυσαινοτάτας
 Μᾶτέρος, ἔξελθ', ἔξελθ' ὅικων,
 Ἄϊε ματέρος αὐδάν, ὦ τέκνων.

Primo pede est συνίησις, est anapæsticus versus dimeter catalecticis εἰς δισύλλαβον.

Ὡς ἀν ἴδης ὅϊαν, ὅϊαν
 Ἄϊω φάμαιν περὶ σᾶς ψυχᾶς.

v. 178.

Ἰὼ μᾶτερ, μᾶτερ τί βοᾶς; τί νέον

Quia versus debet esse anapæsticus dimeter catalecticis, sive acatalecticis, ut Scholiastes insinuat, videtur legendum esse Ἰὼ μᾶτερ τί βοᾶς; - - & in primo pede tamen esset συνίησις.

v. 194.

Μάινυσόν μοι, μάινυσόν μοι μᾶτερ.

Ex Scholiaste liquet versum istum esse anapæsticum dimetrum acatalecticis, ergo illud μᾶτερ ejiciendum videtur.

v. 200.

Ὅϊαν, Ὅϊαν &c.

Versus

Versus isti sequentem in modum scribendi:

Ὅϊαν, ὄϊαν αὖ σοι λάβαν
 Ἐχθίσαν, ἀρρήτταν τ' ὤρσέ
 Τίς δαίμων; ἐκέτι σοὶ παῖς ἄδ',
 Ὅυκέτι δὴ γηραλέα δειλαία
 Συνδγλεύσω.
 Σκύμνον γάρ μ' ὥς ἐριθρέπταν,
 Μόχον δειλαία δειλαίαν
 Ἐισόψει (vel potius ὄψει) χεῖρὸς ἀναρπασάν
 Σᾶς, ἀπολαιμότομόν τ' αἶδα
 Γᾶς ὑποπεμπομένην τε σκότῳ.
 Ἐνθα νεκρῶν μέτα
 Ἄ τάλαινα κείσομαι.
 Καὶ σὲ μὲν ὦ μάτερ δύσανε.

V. 203. legitur vulgo corrupte γήρα δειλαίῳ, sed neque metrum id patitur, neque oratio sic ita apte procedit: Γηραλέα est *Anis*, ut Phavorinus: Γηρακλέα (scribe Γηραλέα) ἢ Γραῦς, dein cum γηραλέα optime conjungitur δειλαία, nam filia potissimum miseratur matrem, quod miseræ anvi non possit esse amplius solatio: alias posset δειλαία nominativo casu poni ad ipsam Polyxenam relatum: sed prius aptius est, & iste versus pede quarto συνίησιν patitur, V. 206. scribendum est vel εἰσόψει, aut solum ὄψει: si prius, erit versus anapæsticus dimeter acatalecticis; si posterius, catalecticis: posterius tamen Scholiastes videtur innuere. V. 207. τὸ σᾶς refertur ad præcedens χεῖρὸς, & post hoc σᾶς virgula ponenda: non ut Cantero in Notis placuit, σᾶς ἀπο, rectum: ἀπολαιμότομόν τ' αἶδα, orco jugulandam, pro mortuo, vel in honorem mortui Achillis immolandam: dein sequenti versu videtur scribendum γᾶς ὑπο, πεμπ.

τε σκότον, & quæ sub umbras terræ mittitur: apud Scholiasten σκότῳ legitur, sed male. V. 211. ᾧ particula est adjungenda, quæ vulgo omiffa, a Scholiaste tamen adgnoskitur: versus enim sine ea non potest consistere.

V. 330.

ὡσάν ἢ μὲν Ἑλλάς εὐτυχῆ,
Ἵμεῖς δ' ἔχηθ' ὅμοια τοῖς βελεύμασι.

Scholiastes: Ἵμεῖς δὲ οἱ βάρβαροι, μήτε τὸς φίλους ὑπολαμβάνετε φίλους, μήτε τὸς ἐνδόξως καὶ καλῶς ἀποθανόντας τιμᾶτε, καὶ διὰ τῆτο ἢ μὲν Ἑλλάς εὐδαιμονεῖ. ταῖς γὰρ καλαῖς βελαῖς, ἔργα καλὰ ἔπονται. ὕμεῖς δὲ διάκεισθε κατὰ τὰ βελεύματα ὕμῶν. Ego sic scriberem:

Ὡς, ἂν ἢ μὲν Ἑλλάς εὐτυχῆ,
Ἵμεῖς γ' ἔχοιθ' ὅμοια

Sic, si modo Græcia feliciter agat, vos habeatis consentanea vestris opinionibus, (consiliis): Commotus Ulysses ista cum affectu dicit.

V. 451.

Ἡ Φθιάδος, ἔνθα τὸν καλλίσων.

Scholiastes dicit hoc κῶλον esse ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικὸν (scribe ὑπερκατάληκτον) ἐξ ἰωνικῆ ἀπὸ μείζονος, καὶ τροχαϊκῆς συζυγίας, ἥτοι ἐπιτρίτε β' καὶ συλλαβῆς μιᾶς. Scribe itaque:

Ἡ Φθιάδος ἔνθα τὸν καλλίς. - - sequens vero.
Ὡν ὑδάτων πατέρα.

Est enim, ut Scholiastes dicit, χοριαμβικὸν δίμετρον, καταληκτικὸν, ἥτοι ἐφθημιμερές, ἐκ χοριάμβου
β

βε καὶ ἀναπαύει, ἦτοι τριβραχέος διὰ τὴν ἀδιάφορον.

v. 454.

Πεδία λιπαίνειν;

Κῶλον hoc secundum Scholiasten est trochaicum ithyphallicum dimetrum brachycatalecticum, ut ultimus etiam ἀντιστροφῆς, itaque versus iste est corruptus, existimo πεδία esse tantum explicationem alius vocis, quæ huc pertineat, nescio eam tamen adhuc divinare.

v. 470.

Ἐν δαιδαλαίαισι ποικίλ - -
 Λεσ' ἀνδοκρόκοισι πῆναις. Scribe:
 Ἐν δαιδαλέαις ποικίλλεσ'
 Ἀνδοκρόκοισι πῆναις.

Prior versus est, ut Scholiastes dicit: ἰωνικὸς δίμετρος ἀκατάληκτος ἐξ ἰωνικῆ ἀπὸ μείζονος καὶ δισπονδείας· alter vero Choriambicus dimeter catalecticus ex Choriambo & Bacchio.

v. 473.

Τὰν Ζεὺς ἀμφιπύρῳ κοιμίζει
 Φλογμῶ κρονίδας. Scribe:
 Τὰν Ζεὺς ἀμφιπύρῳ
 Κοιμίζει Φλογμῶ κρονίδας.

Prior enim versus, ut Scholiastes docet, est, ἀντισπαστικὸς δίμετρος ἀκατάληκτος (scribe βραχυκατάλ.) ἐξ ἐπιτρίτε δ'. εἰ δὲ βέλει σπονδαίς (scribe δισπονδ.) καὶ χοριάμβου (scribe ἰάμβου). ἔχει δὲ τὸ τῆς ἀντιστροφῆς κῶλον τὸν πρῶτον πόδα πεντασύλλαβον.

Ϟ. 479.

Ἵπ' Ἀργείων· ἐγὼ δ' ἐν
Ξείνῃ χθονὶ δὴ κέκλημαι.

Hæc debent respondere κώλοις in εροφῇ, itaque
scribe:

Ἀργείων Ἵπ'. ἐγὼ δ' ἐν Ξείνῃ
Νῦν χθονὶ δὴ κέκλημαι.

Qualia metra sint supra notatum. Primus vero
pes hic in priori versu est πεντασύλλαβος.

ϟ. 539.

Λῦσαι τε πρύμνας, καὶ χαλινωτήρια
Νεῶν δὸς ἡμῖν, πρευμενεῖς τ' ἀπ' Ἰλίου.

Scholiast. Λῦσαι τὰς ναῦς, καὶ τὰ σίδηρα, καὶ
τὰ χοινία τῶν νεῶν· δὸς δὲ ἡμῖν εὐμενεῖς ἀπὸ τῆς
Τροίας ὑποεροφῆς ἀγαθῆς ἐπιτυχόντας ἡμᾶς, εἰς
τὴν πατρίδα ἀπελθεῖν. Δὸς δὲ ἡμῖν εἰπῶν, ὠφει-
λε τυχεῖσιν ἐπάξειν, ὁ δὲ, ὥσπερ ἐκ μεταμελείας
ἀποδίδωσι τὸν λόγον κατ' αἰτιατικὴν πρὸς τὸ ἀπα-
ρέμφατον. Secundum interpretationem Scholiast.
verba superiora ita sunt scribenda:

Νεῶν, δὸς δ' ἡμῖν πρ - - -

Χαλινωτήρια itaque essent (si vox non est corrupta)
σίδηρα καὶ χοινία νεῶν.

Ϡ. 620.

ᾠ πλεῖς ἔχων, κἀλλιστά τ' εὐτεκνότατα
Πρίαμε.

Scholiastes legit etiam ἔχων. Sed totus iste locus
osten-

ostendit de præteritis sermonem ab Hecuba fieri :
lamentatur enim hic , & deslet Hecuba miserum
suum statum præsentem , quondam felicissimum :
quæ quondam felix Regina tum non habebat , quo
justa posset filiæ Polyxenæ rite persolvere : unde
versus proxime præcedens :

ὦ χήματ' οἴκων , ὦ ποτ' εὐτυχεῖς δόμοι .

Itaque scribendum :

ὦ πλεῖστα χῶν . . .

v. 638.

Πόνοι γάρ , καὶ πόνων
Ἀνάγκαι κρείσσονες κυκλῶνται .

Scholiasies : Πόνοι γάρ καὶ ἀνάγκαι ἐπικρατέστεροι
τῶν πόνων κυκλῶσιν , ἡμᾶς δηλονότι . Chorus origi-
nem malorum , quæ Trojæ & Trojanis accide-
bant , decantare vult : hinc præsens tempus hic
locum non habet : itaque scribendum videtur :
Κυκλῶντο . Et passive sumenda oratio ista : *Mala &*
necessitates adolvebantur . Et paulo post est ἔμολε ,
hinc etiam pro κρίνει v. 645 . scribendum videtur
κρίνει . Scholiasies : Ἄν) ἀντὶ τῆς δι' ἣν ἔριν ἐδίκασεν
ἐν τῇ Ἰδίῃ τὰς τρεῖς θυγατέρας τῶν θεῶν ὁ βυκόλος
Ἀλέξανδρος .

v. 647.

Ἐπὶ δορὶ , καὶ Φόνῳ , καὶ ἐμῶν

Versus iste , secundum Scholiasien , est ἰωνικὸς τρί-
μετρος βραχυκατάληκτος , ἐν παίῳ γ' . ἀντὶ ἰωνικῆς
τροχαϊκῆς συζυγίας , ἦτοι διτροχαίε , καὶ ἰάμβε . ita-
que scribendum : Ἐπὶ δορὶ . . .

v. 654.

Τέκνων θανόντων, τίθεται

Χέραι. δρύπτεται τε παρειάν. Scribe:

Τέκνων θανόντων τίθεται χέραι

Δρύπτεται παρειάν.

Scholiasfes siquidem dicit, prius κῶλον hujus ἔπα-
 δῆ esse ἐπιχοριαμβικόν (forte tantum χοριαμβ.)
 τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ διιάμβου, χορι-
 άμβου καὶ διιάμβου (scribe διάμβου) διὰ τὴν ἀδιά-
 φορον. Posterior, τροχαικόν ἰθυφαλικόν δίμετρον
 βραχυκατάληκτον.

v. 694.

Ω τέκνον τέκνον ταλαίνας.

Alterum τέκνον eximendum, & scribendum tantum:

Ω τέκνον ταλαίνας.

Scholiasfes hoc primum hujus δευτέρας εὐροφῆς ho-
 rum ἀνομοιοεὐροφῶν κῶλον esse dicit τροχαικόν τρί-
 μετρον (scribe δίμετρον) βραχυκατάληκτον, &
 habetur apud ipsum Scholiasfen: Ω τέκνον τα-
 λαίνας) δευτέρα αὕτη εὐροφή κῶλων ἐστὶ δ', &c.
 Unde colligitur, τέκνον semel tantum scribi debe-
 re. Imo vero debet esse τρίμετρον βραχυκατά-
 ληκτον, & secundum tertiumque κῶλον est ἡμιόλι-
 ον (forte ἰωνικόν sive παιωνικόν ἡμισ.) ἐκ παίωνος
 δ' καὶ σπονδαίς, scribendum itaque:

Ω τέκνον, τέκνον ταλαίνας ματρὸς,
 Τίνι μόρῳ θνήσκεις;

v. 703. & seq.

Scribe

Scribe hos versus sequentem in modum :

Ἐμαθον ἐνύπνιον , ἔμαθον ,
 Ὀμμάτων ἐμῶν ὄψιν ,
 Οὐ με παρέβα φάσμα
 Μελανοπτέρυγον , ἄν
 Ἐσεῖδον ἀμφὶ σέ , τέκνον , ἐκέτ'
 ὄντα Διος ἐν Φάει.

Ἐσεῖδον vero nondum placet , nil vero melius vel rectius suppetit. Scholiastes : ὦ μοι , ἄι , ἄι.) ἢ τρίτη αὐτῆ τροφῆ κώλων ἐστὶν ζ'. τὸ α'. τροχαικὸν μονόμετρον. τὸ β'. ὅμοιον ἐφθημιμερῆς , ἐκ χορείων. τὸ γ'. ὅμοιον ἐφθημιμερῆς καθαρόν. τὸ δ'. τροχαικὸν ἰδυφαλικόν. (secundum pes est anapaest.) τὸ ε'. παιωνικὸν δίμετρον , ἐκ παιώνος α'. , (est pæon tertius) καὶ παλιμβακχεῖς. τὸ σ'. ἀναπαισικὸν ἐφθημιμερῆς , τῷ β'. ποδὸς δακτύλῃ. τὸ ζ'. παιωνικὸν δίμετρον , ἐκ παιώνος α. καὶ κρητικῶ. ὦ μοι , ἄι , ἄι.) ἔμαθον τὴν νυκτερινὴν ὄψιν τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν , ἧ παρέσει με τὸ φάσμα &c. Ἐνύπνιον.) ἢ πρὸς τὸ ὄψιν συναπτέον , ἢ ἢ τὸ ἐνύπνιον , καὶ κατὰ τὰς ὑπνευς φανεῖσάν μοι ὄψιν τῶν ἐμῶν ὀμμάτων , ἢ πρὸς τὸ ἐνύπνιον ὑποσικτέον , ἢ ἢ τὸ ὄψιν τῶν ἐμῶν ὀμμάτων , ὡς περ ἐρμηνεία τῶ ἐνυπνίῃ κρεῖττον δὲ ἐστὶ τὸ πρῶτον. τὸ ἄν (scribe ἄν) δὲ πρὸς τὴν ὄψιν ἐστὶ , τὸ δὲ ἔ με παρέβα μελανόπτερον φάσμα διὰ μέσθ.

v. 709.

Sic scribendus est versus:

Ἐμὸς , ἐμὸς ζένος.

Major sic emphasis , & Scholiastes : Ἐμὸς ἐμός.)

ἢ δ'. αὐτὴ σροφὴ κώλων ἐστὶ δ'. ὦν τὸ α'. παιωνικὸν ἡμιόλιον, ἐκ παίωνος δ'. καὶ ἰάμβου, διὰ τὴν ἀδιάφορον.

v. 716.

Ἐκτείνει κατάρσατ' ἀνδρῶν. Scribe:

Ἐκτείνει κατάρσατ' ἀνδρῶν.

Sic enim legit Scholiastes: Ἐκτείνει κατάρσατε.) ἢ ε'. αὐτὴ σροφὴ κώλων ἐστὶν ἕξ. τὸ α'. παιωνικὸν ἡμιόλιον ἐκ παίωνος καὶ σπονδαίης.

v. 795.

Τυχῶν δ' ὅσων δεῖ, καὶ λαβῶν προμηθεῖαν,
Ἐκτείνει. - - -

Scholiastes: καὶ λαβῶν.) ἐπιτυχῶν δὲ ὁπόσων πρέπει τυχεῖν φίλων, καὶ λαβῶν προμηθεῖαν, ὃ ἐστὶ τὰ χρήματα καὶ πᾶσαν τὴν ὑπὲρ τῆ παιδὸς πρόνοιαν ἢ πρόνοιαν τῶν κατ' ἐμὲ πραγμάτων, ἐφόνευσε. Videtur potius nomen προμηθεῖαν non ad λαβῶν, sed ad ἐκτείνει referendum, & designare per illud filium Hecubæ Polydorum, quem Priamus Προμηθεὺς rebus suis & Trojanis prospicere cupiens in Thraciam mittebat, ut lapsas res Trojanorum, si id ita contingeret, restaurare posset.

v. 864.

Φεῦ, ἔκ ἐστὶ θνητῶν, ὅστις ἐστ' ἐλεύθερος.

Ἄσπις ἐστ' est pes amphimacer, qui in Jambico hoc metro locum non habet: forte igitur legendum:

Ἄσπις ἔτ', qui amplius sit liber.

v. 90.

Σὺ μὲν ὦ πατὴρ Ἰλιάς,

Τῶν

Τῶν ἀπορρήτων πόλις
 Ὀυκέτι λέξη. - -

Hoc λέξη est pro λεχθήση, & Scholiastes explicat per κληθήση. Passim futura media passiva significations reperiuntur usurpata; sic Sophocl. Φιλοκότητ. non procul ab initio:

Ἄλλ' ἔρχεται τε καὶ φυλάζεται σίβος.

Ubi Scholiastes: Φυλάζεται, φυλαχθήσεται.

v. 907.

- - τοῖον δ' ἔλ -

Λάνων νέφος ἀμφὶ σὲ καλύπτει. Scribe omnino:

- - τοῖον σ' ἔλ -

Λάνων νέφος ἀμφικαλύπτει.

Scholiastes: Τὸ γ. (κῶλον) χοριαμβικὸν δίμετρ. ἀκατάλ. ἐκ χοριαμβε καὶ δισπονδεῖς. εἰ δὲ βέλει δακτυλικὸν ἐφθήμερες. τὸ δ. προσοδιακὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐξ ἰωνικῆ ἀπὸ μείζονος, χοριάμβε καὶ συλλαβῆς.

v. 911.

Πύργων, κατὰ δ' αἰθάλας

Καπνῶ κηλίδ' οἰκτροτάτα κέχρωσαι.

Scholiastes alter ad hoc: Ἀιθάλας.) ἔχρη γράφειν αἰθάλας καπνῶ κηλίδι, (hoc ἦτ. κ. μηλ. est delendum, ex sequenti enim desumptum) ἦτοι καυσικῆ κηλίδι. Ἄλλ' αἰθάλας κηλίδι, ἦτοι καυσικῆ κηλίδι, ἦγεν πυρὶ. ἢ καπνῶ ἀπὸ μέγας. περισσὸν ἔν τῶ καπνῶ. (scrib. τὸ κ.) διὸ καὶ ἐξεβλήθη παρ' ἡμῶ. ἢν' οἰκτεῖον ἢ τὸ κῶλον πρὸς τὸ τῆς

ἀντιστροφῆς. Guil. Canterus in Notis : *Vocabulum*
καπνῆ *versus respuit*, idque e glossa fortassis irre-
psit. Utiq̄ue hoc καπνῆ ex margine in textum ve-
nit, & καπνῶ scriptum erat, ut interpretaretur
illud αἰθάλα κηλίδι. Omnino igitur scribendum :

- - - αἰθάλα
Κηλίδ' οἰκτροτάτα κέχρωσαι.

κῶλον vero hoc posterius est, ut Scholiastes, (for-
te scribendum ἰωνικόν, & illud est a sequentis κῶ-
λε explicatione sumtum, quod est ἀντισπασικόν)
ἀντισπασικόν δίμετρον ὑπερκατάληκτον καθαρόν ἐξ
ἐπιτρίτε δ', διάμβε καὶ συλλαβῆς.

v. 916.

Ἦδ' ἔπ' ὅσσοις κίδναται.

Hoc κῶλον debet esse χοριαμβικόν δίμετρον ἀκατά-
ληκτον ἐκ χοριάμβε καὶ δισπονδεΐε. Ἐι δὲ βέλει δακ-
τυλικόν ἐφθημιμερές. Itaque hoc κίδναται non sa-
num esse videtur.

v. 925.

Χρυσέων ἐνόπτρων
Λεύσσα' ἀτέρμονας εἰς αὐγὰς.

Scribendum est λεύσσα' cum duplici σ. Ἀτέρμο-
νας vero ego putavi esse pulchros. Hesychius : Ἀτέρ-
μονες ; ἄριστοι, (scribe ἀτέρμονες) sic & Phavori-
nus cum ω. & Hesychius in ἀρισονομία, interpre-
tatur ἄριστον, τὸ καλόν. Scholiastes vero Euripi-
dis : Λεύσσα εἰς κυκλωτερεῖς αὐγὰς τῶν χρυσέων κα-
σόπτρων.

v. 929.

v. 929.

Κέλευσμα δ' ἦν κατ' ἄστυ Τροίας
Τόδ' . . . .

Est jambicum dimetrum acatalecticum, & sequens antispassicum trimetrum brachycatalecticum ἐξ ἐπι- τρίτε β. καὶ α'. καὶ δύο συλλαβῶν ἀδιαφόρων, ut Scholiaſtes dicit, ergo ſcribendum :

Κέλευσμα δ' ἦν κατ' ἄστυ τροί -
As τόδ' ὦ παῖδες ἐλλάνων, πότε.

Et sequens est choriambicus trimeter catalecticus ex duobus choriambis & anapaesto, itaque ſcribendus :

Δὴ, πότε τῶν Ἰλιάδος σκοπιάων.

v. 932.

Πέρσαντες, ἤξετ' ἐς οἴκους; Scribe omnino :
Πέρσαντες, ἤξετ' οἴκους;

Kῶλον est (ut Scholiaſtes) ἰαμβικὸν ἐφθημιμερὲς καθαρόν.

v. 933.

Λέχη δὲ φίλα μονόπεπλος.

Versus non est integer, debet esse jambicus dimeter acatalecticus 2. & 3. pedibus χορείοις, scribendum ergo videtur :

Λέχη δὲ τὰ φίλα μονόπεπλος.

v. 940.

Νόσιμον ναῦς ἐκίνησε πόδα.

Versus est (ut Scholiaſtes) ἀντισπαστικός τρίμετρος βρα-

βραχυκατάλ. ἐξ ἐπιτρίτε β'. καὶ α'. καὶ δύο συλλαβῶν
ἀδιαφόρων, ergo scribendum:

- - ἐκίνησεν πόδα.

v. 952.

Μήτε πατρῶον ἴκοιτ' ἐς οἶκον.

Scholias tes dicit hoc κῶλον esse χοριαμβικὸν τρίμετρον
βραχυκατάληκτον, ἐκ χοριάμβου, ἐπιτρίτε α'. καὶ τρο-
χαίε, itaque scribendum:

- - - - - εἰς οἶκον.

v. 1025.

Ἐς ἀντλον ἐμπεσών.

Quia hoc κῶλον secundum Scholias ten est ἀντισπασ-
τικὸν ἡμιόλιον ἐξ ἐπιτρίτε γ'. καὶ ἰάμβου, scribe:

Ἐἰς ἀντλον - - -

v. 1027.

Φίλας καρδίας. Scribe:

Τῆς φίλας καρδίας.

Κῶλον enim, ut Scholias tes, est ὁμοίον τῷ γ'. (i. e.
ἀντισπαστικὸν ἡμιόλιον) ἐξ ἐπιτρίτε β'. καὶ ἰάμβου.

v. 1033.

Θανάσιμον πρὸς αἶδαν· ἰὼ τάλας·

Ἀπολέμω δὲ χειρὶ λείψεις βίον.

Scholias tes: Τὸ ἰά. (κῶλον) παιωνικὸν τρίμετρον
ἀκατάληκτον (scribe καταληκτικὸν) ἐκ παιώνων
δ'. δύο καὶ κρητικῶ. τὸ ἰβ'. ὁμοίον κατὰ πάντα; ita-
que scribendum:

ὦ τάλαις·
Ἄπολέμω δὲ χερὶ λ. β.

v. 1055.

Θυμῶ ῥέοντι θρηκὶ δυσμαχωτάτῳ.

Canterus in suis Notis malit θυμοῦ ῥέοντι, sed sine causa: optimum siquidem est θυμῶ ῥέοντι, & existimo δυσμαχωτάτῳ pertinere ad θυμῶ, θυμὸς certe, sive ira, res est δυσμαχωτάτη, supra v. 884. Hecuba vocat fœminas dolo utentes δυσμάχες.

Δεινὸν τὸ πλήθος, ζὺν δόλῳ τε δύσμαχον.

Hoc δύσμαχον Scholiastes explicat δυσκαταγώνισον. Nota vero hic obiter in sequenti versu 885. illud τὸ idem valere ac τέτρα ἕνεκα, vel pro ὅ, quod.

Δεινὸν, τὸ μὲν τοι θῆλυ μέμφομαι γένος.

Quod quidem ego certe in fœminis reprehendo Plato in Phædro p. m. 343. Ἄ λέγομεν τὸν ἔρωτα, in quibus reprehendimus amorem. Scholiastes vero non recte δυσμαχωτάτῳ refert ad θρηκὶ, dicens: Μακρὰν σήσομαι τῆ δυσμαχωτάτῳ θρηκὸς θυμῶ περιῤῥεομένῳ.

v. 1064.

Ἰὼ ἰὼ κατάρατοι ποῖ καὶ με Φυγαῖ.

Scholiastes: Τὸ θ'. ὅμοιον (ἐπιχοριαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον) ἐκ παίωνος (delendum τρίτῃ) τρίτῃ ἀ., καὶ ἐπιτρίτῃ δ', καὶ ἰάμβῃ. ἐε δὲ βέλει ἔσω ἰωνικόν· ὃ γὰρ παίων ὀικεῖος μάλλον τοῖς ἰωνικοῖς, & in paraphrasi sua hujus loci habet: Τάλαιναι, τάλαιναι θυγατέρες τῶν Φρυγῶν, ὧ κατάρατοι. Scribe itaque:

Ω κατάρτατοι ποῖ καί με φυγαῖ.

v. 1066.

Hunc & sequentes versus sic emendatius scribe :

*Εἰ θε μοι ὀμμάτων
 ἄιματόεν βλέφαρον
 ἄκείσαι ὦ ἄλλιε, τυφλὸν
 Φέγγος ἀπαλλάξαι.
 *Α, ὦ, σίγα, σίγα
 Κρυπτὰν βάσιν αἰδομένομαι
 Τάνδε γυναικῶν.
 Πᾶ πόδ' ἐπαίξαι
 Σαρκῶν ὀσέων τ' ἐμπληθῶ,
 Θοῖναν ἀγρύων θηρῶν τιθέμενος,
 ἄρνούμενος λάβαν.
 Λύμαις ἀντίποιν' ἐμαῖς. Ἰὰ τάλας
 Ποῖ, πᾶ φέρομαι, τέκν' ἔρημα λιπῶν
 Βάκχαις ἄδ' διαμοιραῖσαι,
 Σφακτῶν, κυσίν τε Φονίαν
 Δαῖτ' ἀνήμερον, ὀρείαν τ' ἐκβολάν;

Scholiasfes habet : Τὸ ια'. χοριαμβικὸν ἡμιόλιον ἐκ χοριάμβου καὶ ἰάμβου. τὸ ιβ'. ὁμοιον δίμετρον καταληκτ. ἐκ χοριάμβου καὶ ἀναπαίσεως διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ ιγ'. ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττανος δίμετρον ὑπερκατάλ. ἐξ ἰωνικῆ ἀπὸ μείζονος (scrib. ἀπ' ἐλάττ.) καὶ χοριάμβου. (καὶ συλλαβῆς add.) τὸ ιδ'. χοριαμβικὸν ὁμοιον τῷ ια'. εἰ δὲ βέλει καὶ δακτυλικὸν πενθημιμερὲς ἀρχιλόχευον. τὸ ιε'. δακτυλικὸν τρίμετρον. τὸ ις'. προσοδικὸν (scrib. προσωδ.) δίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἰωνικῆ μείζονος (scrib. ἀπὸ μ.) καὶ χοριάμβου. τὸ ιζ'. χοριαμβικὸν μονόμετρον ὑπερκατάλ. καθαρὸν· εἰ δὲ βέλει καὶ δακτυλικὸν δίμετρον ἀκατάληκτ. τὸ ιη'. παι-

ωνικὸν ἡμιόλιον, ἐκ παίωνος α'. καὶ σπονδαίς. τὸ
 ιθ'. ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάολ. ἐξ ἐπιτρίτε
 δ'. καὶ σπονδαίς. (scr. δισπονδ.) εἰ δὲ βάλει, τρο-
 χαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτ. τὸ κ'. ἀντισπαστικὸν
 τρίμετρον καταληκτ. ἐξ ἐπιτρίτε δ'. (scr. ἐπιτρί-
 των δ') δύο, καὶ ἀναπαίσεων (scr. ἀναπαίσεσ)
 διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ κα'. χοριαμβικὸν ἡμιόλιον
 καθαρὸν. τὸ κβ'. δίμετρον ἀντισπαστικὸν καταληκτ.
 Φερεκράτειον ἐξ ἀντισπάσεσ (ἀντισπάσεων) καὶ
 κρητικῶ ἦτοι ἀμφιμάκρεσ. τὸ κγ'. ἰαμβικὴ βᾶσις,
 ἦτοι μονόμετρον. τὸ κδ'. ἀναπαστικὸν δίμετρον ἀ-
 κατάληκτον. τὸ κε'. ὁμοιον. τὸ κς'. ἰαμβικὸν ἐφθη-
 μιμερῆσ, τῷ γ'. ποδὸσ χορείεσ. τὸ κζ'. ἰωνικὸν ἀπ'
 ἐλάττονος. (τρίμετρον καταληκτ. ἐκ διτροχαίεσ
 καὶ ἰωνικῶ ἀπ' ἐλαττ. adiac.) καὶ κρητικῶ. Schol.
 hactes sic interpretatur: "Εἶθε ὦ ἦλιε θεραπεύ-
 σασ τὸ βλέφαρον τῶν ὀμμάτων ἐμῶ τὸ αἵματη-
 ρόν. ἐλευθερώσασ τυφλὸν φέγγος. ἀντὶ τῶ τῆσ
 τυφλῆσ τῆτῆσ ὀφθαλμῆσ, φέγγος ἐνθείεσ αὐ-
 τῶ (scr. ἴσ. αὐτοῖσ) δηλονότι. - - Ἀκέσαιο.) ἀ-
 κέσαιο. (scribe: ἀκέσαιο, ἀκέσαιο.) πάνυ ἀνάρ-
 μοσον ἦν τῶ τε ῥυθμῶ καὶ τῶ μέτρῳ διὰ τὴν
 ἀνάρμοσον χασμαδίαν. διὸ καὶ ἐξεβλήθη παρ'
 ἐμῶ τὸ ἐν ἔυρηται δὲ καὶ ἐν τινι τῶν παλαιῶν
 ἔτῳσ. Ἀκέω activa forma etiam reperitur, me-
 deor. Hesychius: Ἀκέσαι, θεραπεύσαι. Schol.
 ὥσε διασπαράξαι, καὶ διαμοιρᾶσαι μεληδόν. &
 quia penultima in διαμ. producitur, non dubi-
 to, quin circumflexo fit notanda, hanc tamen
 syllabam etiam inferius apud Scholiasten acuto
 notatam reperias; dein ὀρείαν legit: Καὶ ἐκβο-
 λὴν ὀρείαν. - - τὸ δὲ ἀνήμερον, καὶ τὸ ὀρείαν
 λέγει.

λέγει, διὰ τὸ τὰ ἐν ὄρει ὄντα ἄγρια θηρία,
ἔτω διαμερίζειν, ἃ ἂν τῶν ζῶων θηράσωσιν.

v, 1088. Hæc monosyllabica sic scribenda :

Αἷ, ἄι.

Ἰὼ θρήκης λογχοφόρον ἔνοπλον,

Ἐυίππον, Ἀρεικάτοχον γένος·

Ἰὼ Ἀχαιοί·

Ἰὼ Ἀτρεΐδαι.

Βοᾶν, βοᾶν αὐτῶ, βοᾶν.

Ἐλθετε, ἔλθετε.

Μόλετε πρὸς θεῶν·

Κλύει τις ; εἰδὲς ἀρκέσει ;

Τί μέλλετε ;

Γυναῖκες ὤλεσάν με,

Γυναῖκες ἀιχμαλώτιδες. &c.

Scholiasfes : Αἷ ἄι. ἰὼ θρήκης.) καὶ τὰ τοιαῦτα κῶλα ὁμοιά ἐσι τοῖς εἰρημένοις μονοσφφικῶ, καὶ μετρικῶ ὅταντα. εἰσὶ δὲ τὰ κῶλα τῆς ὅλης σφφφης κβ'. τὸ α'. ἰαμβικὸν μονόμετρον. (add. βραχυκατάλ.) τὸ β'. ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος τρίμετρον. καταληκτ. ἐξ ἐπιτρίτε α'. καὶ ἰωνικῶ ἀπὸ μείζονος καὶ ἀμφιβραχέως. (non est ἰωνικ. ἀπὸ μείζ. secundus pes, sed pæson primus, modo dici possit, forte legendum esset, λογχηφ. α λόγχη) τὸ γ'. προσοδιακὸν (f. προσωδικὸν) τρίμετρον βραχυκατάλ. ἐξ ἰωνικῶ ἀπὸ μείζονος, χοριαμβικῶ πεντασφφάβη καὶ ἰάμβη διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ δ'. ἰαμβικὸν πενθημιμερές. τὸ ε'. ὅμοιον τῶ σ'. (scr. ὅμοιον. τὸ σ') ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάλ. τῶ γ'. ποδὸς ἀναπαίε. τὸ ζ'. δακτυλικὸν δίμετρον. κατὰ γὰρ μονοποδίαν μετρεῖται τὰ δακτυλικῶ, ὡς φασὶν οἱ μετρικοί. τὸ η'. ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος ἡμιόλιον· εἰ δὲ βέλει παιωνικόν. τὸ θ'. ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ὅμοιον τῶ σ'. τῶ γ'. ποδὸς ἀναπαίε. τὸ ι'. ἰαμβικὸν μονόμετρον. τὸ ια'. ἰαμβικὸν ἐφθημιμερές· τὸ ιβ'. δίμετρον ἀκατάληκτον. καλεῖται δὲ ταῦτα, ὡς ἔφασίην φησὶν, ἀνακρεόντεια καὶ ἀμφότερα. τὸ ιγ'. περίσδος.

δύο γάρ εἰσι τροχαῖοι, καὶ δύο ἰαμβοὶ. καὶ καλεῖται τέτα-
 τὸ κῶλον περίσδος. ἔρρηται δὲ καὶ ἀντεσφραμμένον. τὸ ιδ'
 χοριαμβικὸν ἡμιόλιον, ἐκ χοριάμβου καὶ σπονδαίου. εἰ δὲ βέ-
 λει δακτυλικὸν (est πενθημιμ. Scaliger dicit. l. 2. Poët.
 p. 138. Archilochium vocari.) ἐφθημιμερὲς ὃ καλεῖται
 ἀλκμανικὸν, τὸ ιε' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ ις'
 ἀσυνάρτητον, ἐκ τροχαϊκῆς καὶ ἀναπαισικῆς βάσεως. τὸ ιζ'
 παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάλ. ἐκ παιώνων πρώτων δύο. τὸ ιη.
 τροχαϊκὸν ἐφθημιμερὲς ὃ καλεῖται ἔυριπίδειον, ἢ ληκύδιον.
 τὸ ιθ' δακτυλικὸν ἐφθημιμερὲς ἀλκμανικὸν (nota est tan-
 tum πενθημιμερὲς.) τὸ κ' ἰαμβικὸν ἐφθημιμερὲς τῆ α'.
 ποδὸς ἀναπαισικῆς, τὸ κα' παιωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκ-
 τόν, ἐκ δύο παιώνων α', τῆ α' πεντασυνδράβου, καὶ τρο-
 χαίς, τὸ κβ' χοριαμβικὸν δίμετρον καλαληκῆ. ἦτοι ἐφθη-
 μιμερὲς ἐκ χοριάμβου καὶ κρηλικῆ. Idem Schol. versus
 superiores explicans: Ἰὼ θρηῆκῆς.) ὦ γένος θρακικὸν ὀπ-
 λοφόρον - - βοὴν φωνῶ· ἔλθετε, ἔλθετε ἕνεκα τῶν Θεῶν·
 ἀκῆα τίς; ἢ εἰδὲς κλύων βοηθήσει; τί βραδύνετε; v. 1093.
 vulgo legitur ἴτε, ἴτε, quod κῶλον non est δακτυλικὸν
 δίμετρον, sed proceleusmaticus pes, & quia Scholiastes
 habet ἔλθετε, ἔλθετε, non dubito, quin ita scribendum.
 In v. 1094. vulgo est ἢ εἰδὲς - - sed versus τὸ ἦ re-
 spuit, & omnino aptior & vehementior sine talibus
 particulis oratio est.

V. 1100.

Ἄϊθέρ' ἀμπλάμενος εἰράνιον,
 Ὑψιπέλῆς εἰς μέλαθρον.

Scholiastes etiam εἰράνιον ad αἰθέρα refert, Ὑψιπέλῆς ad
 μέλαθρον· εἰς τὸν αἰθέρα ἀναπλάμενος τὸν ὕψηλόν ἀίξω.
 εἰς τὸ ἐν ὕψει κείμενον οἶκημα. Ego potius post ἀμπλά-
 μενος virgulam ponendam existimo, & εἰράνιον cum μέ-
 λαθρον jungendum: sicque αἰθέρα vocat εἰράνιον μέλα-
 θρον: denique pro Ὑψιπέλῆς scribendum Ὑψιπέτης. Ὑψι-
 πέτης enim est, teste Hesychio, εἰς ὕψος πελόμενος.

V. 1215.

Καπνῶ δ' ἐσήμαιν' ἄστυ πολεμίων ὕπο.

Canterus in Notis: Videtur legendum καπνός. Sed καπνῶ optimum, & sensus est: Et fumo significabat urbs ab hostibus esse capta. Scholiastes etiam optime: Ἡ δὲ Τροία ἐσημαίνειτο ὑπὸ τῆ καπνῶ, καὶ ἦν Φανερὰ κοσμομένη ὑπὸ τῶν πολεμίων.

FINIS.

